

ten, som Forslaget indrømmer Kjøbenhavn og Købstæderne. Jeg nævner dette, fordi det ogsaa er en Sag, man kunde tage under Overvejelse i Udvalget, saa at man fandt en Løsning, der ikke indskrænkede denne Ret alene til Kjøbenhavn og Købstæderne, men ogsaa udstrakte den til de Pladser, hvor man i øvrigt lever under de samme Skatteformer.

Men de Ting, jeg her har nævnt, og som jeg mener, man kunde tage under Overvejelse i Udvalget, ere jo kun Smaating. Jeg vil sige, som da jeg begyndte min Omtale af Forslaget, at Forslaget som Helhed betragtet ganske sikkert har ramt det rette, naar man tager Sigte paa at gennemføre en Skat under Form af Ejendomsskyld. Det er jo noget, der siger sig selv, at naar man skal gaa over fra den aarhundredgamle Skatteform til en ny Skattebasis, vil Overgangen altid blive meget vanskelig. Det vil blive meget vanskeligt at ramme det rigtige i de enkelte Bestemmelser, saa at de ikke komme til at gribe for stærkt ind saa her, saa der, og navnlig da ikke for den enkelte Skatteydere Vedkommende. Som Helhed betragtet er der ikke Tvivl om, at Ministeriet har haft en lykkelig Haand til at løse dette Spørgsmaal, navnlig naar man tager Hensyn til den Kendsgerning, at der i Fjor laa et Forslag paa Tingets Bord, hvor man aldeles ikke tog noget Hensyn til den bratte Overgang, som maatte finde Sted, idet man gennemførte Ejendomsskylden med et eneste Slag. Naar der desuden i foreliggende Skatteforslag er taget Hensyn til alle de smaa Ejendomme, saa at disse ikke rammes for haardt af den ny Ejendomsskyld, maa det jo siges, at ogsaa der indeholder det foreliggende Forslag et Moment, som var aldeles ukendt i det Forslag, som Landstingets Flertal fremsatte i Fjor.

Det, som var en af Hovedopgaverne for Venstre hele Tiden, naar der var Tale om Gennemførelse af en Skattereform, var jo dette: at bøde paa den Uret, som Kommunerne have maattet døje gennem Hartkornsbeskatningen i en lang Aarrække. I Kraft af det Opsving, som er foregaaet baade paa Vejvæsenets, Skolevæsenets og mange andre Omraader, samt ved Stigningen af Fattigforsørgelse og Alderdomsforsørgelse, er der jo lagt meget store Byrder over paa Grundskatterne ude i Kommunerne, og dette har bevirket, at Grundskatterne Aar for Aar i deres Virkninger ere blevne uretfærdige. Jeg skal ikke komme stærkt ind paa dette Forhold, men

blot antyde det som et af de Hovedprincipper, som Venstre har været Talsmand for, hver Gang der har været Tale om Gennemførelsen af en Skattereform. Man har taget Sigte paa, om der kunde gøres noget for at lette Kommunerne Byrder, og i Skattekommissionen kom man da til det Resultat, at man i saa Henseende vedblivende under Hensyn til det gennemførlige maatte holde sig til, hvad der var Grundlaget i de Reedtz-Thottske Forslag, og holde paa, at en Del af Formue- og Indkomstskatten blev overført til Kommunerne paa en saadan Maade, at disse Byrder bleve lettede. De foreliggende Forslag nødvendiggøre, at denne gamle Tanke med Hensyn til Overførelsen af en Del af Statsindtægterne til Kommunerne maa løses paa en anden Maade, end man tidligere har foreslaaet, og det er jo dette, som navnlig fremkommer i Forslaget om Ændringer i og Tillæg til de nugældende Regler for den kommunale Beskatning samt om Statstilskud til Kommunerne. Om Reglerne for den kommunale Beskatning maa jeg først sige, at det ogsaa, paa ganske enkelte Undtagelser nær, er det samme Forslag, som har været foreslaaet i Fjor. Jeg skal derfor ikke omtale dette videre, da Forslaget jo ogsaa er i høj Grad debatteret her i dette Ting. Men jeg skal dog af Forslagets enkelte Bestemmelser nævne Bestemmelserne i §§ 32 og 33 om den kvalificerede Majoritet. Disse to Paragraffer kunde vistnok trænge til at komme under særlig Overvejelse i et Udvalg, da det ikke er ganske sikkert, at det er absolut nødvendigt at gennemføre dette Forslag om den kvalificerede Majoritet i Kommunerne. Jeg skal blot antyde dette. Jeg tror, at enten kunde man helt stryge denne Bestemmelse eller indføre en anden Ordning af dette Forhold. Man kunde f. Eks. sige, at skulde der vedtages et særligt Skattepaalæg enten i Amtskommuner eller i Sognekommuner, skal der foregaa to Afstemninger derom, inden det virkelig kunde gennemføres. Der kunde maaske ogsaa findes andre Maader at løse dette Spørgsmaal paa. Det skal jeg ganske lade ligge, idet jeg blot antyder, at det synes mig, at der paa dette Punkt kunde trænges til en Ændring.

Rettelse.

Sp. 1585. L. 8 f. n : „de andre“, læs: „ogsaa andre“.